عکس: سعید غلامحسینی / شهروند

مطرح کرد و گفت که من شما را از دوستان قدیمی و از سرمایه‌های کشور می‌دانم و نمی‌دانم اینها را چه کسی و چرا منتشر کرده است. من از ایشان خواستم که هیچ عکس‌العملی نشان ندهد و ایشان با اصرار گفتند که نه ما می‌خواهیم اصلاح کنیم و این گزارش منصفانه نیست. البته آن گزارش کالا منفی نبود؛ مثلا پنج نفر صحبت کردند، دو نفر مثبت و سه نفر منفی حرف زدند. من حتی آقای خرازی را در یکی از شب‌های محرم که در منزل‌شان مراسم داشتند و من هم آن‌جا رفتم، دیدم و گفتم این چه کاری بود که شما انجام دادید و ایشان گفت که کار لازم بود، گفت من از جیبم هزینه نمی‌کنم که سرمایه‌های کشور به دلایل واهی تخریب بشوند. در همان زمان یک‌سری از استادان دانشگاه کانالی ایجاد کردند و حدود ۷هزار نفر برای حمایت عضو شدند. من واقعا آن کار را دوست نداشتم و قلبا علاقه‌ای نداشتم. از ایشان خواهش کردم که اصلا دنبال این کار نیستم. یکی از استادان حقوق که این کار را راه‌انداخت به من گفت که ما در این زمینه آتش به‌اختیاریم.

• در ادامه متوجه شدید که چرا شما به‌عنوان گزینه پیشنهادی وزیر علوم به مجلس معرفی نشدید؟

نه متوجه نشدم دلیلش چه بود.

• در جلسات و حرف‌هایی که به گوش شما می‌رسید هم دلیلش مشخص نشد؟

نه مشخص نشد. از من خواسته بودند، حتی با من تماس هم گرفتند و گفتند شما جدی‌ترین گزینه برای وزارت هستید، اما بعد گفتند کس دیگری انتخاب شده است که من هم گفتم خدا پدر و مادر شما و آن کسی را که پیشنهاد شخص دیگری را داده است، بیامرزد. من نه دنبال آن کار بودم و نه از تکذیب یا تصدیق آن خوشحال یا نگران شدم، چون من قبل از آن که به دانشگاه بیایم، قصدم انجام کارهای اجرایی پرمسئولیت نبود. شاید اگر در همین چهارسال گذشته فرصتم صرف کارهای اجرایی در دانشگاه علامه نمی‌شد، می‌توانستم کارهای بیشتری برای خودم انجام دهم؛ درباره مطالعه و نشر افکار و کارهای پژوهشی خودم. من یک سه جلدی تاریخ جهان در دست داشتم که روی صفحه ۸۰ تا به امروز متوقف شده. اگر این مسئولیت را قبول نمی‌کردم شاید سه جلدی من درباره تاریخ جهان تا الان درآمده بود و برای من اعتبار بیشتری می‌داشت تا ساخت یک دانشگاه که بعد هم یک نفر گزارشی تهیه و این کار را تخطئه کند. بنابراین من دنبال کارهای اجرایی نبودم و از این به بعد هم نخواهم بود. حتی در دورانی که آقای دکتر غلامی هم سکان وزارت را برعهده گرفت به ایشان عرض کردم که شما وزیر هستید و هر وقت خواستید فردی را برای دانشگاه علامه انتخاب کنید، من ۱۵ دقیقه‌ای دانشگاه را بدون هیچ حاشیه‌ای تحویل خواهم داد. من بعد از چهارسال و نیم هنوز وسایل شخصی‌ام را از اتاق کارم در دانشکده به دفتر ریاست نیاوردم.

• گفتید که علاقه‌ای به کار اجرایی نداشتید. منع خانوادگی هم داشتید؟ چون بعد از آمدن آقای روحانی بارها از زبان بعضی از وزرا شنیده شد که خانواده‌های‌شان دوست نداشته‌اند آنها وارد این مسئولیت‌شوند.

نه اصلا. البته هر کسی بگوید من یک کاری را دوست ندارم، ولی پذیرفتم، دروغ گفته است. من وقتی شرایطش پیش آمد، عزمم را برای ساختن دانشگاه با عشق جزم کردم، اما حرفم این است که مدیریت اجرایی در برنامه زندگی من نبود، یعنی برنامه زندگی‌ام را طوری تنظیم نکردم که به مناصب اجرایی بالاتر برسم، ولی در دوره‌ای شرایطی پیش آمد که عقربه ریاست دانشگاه روی من نشست.

• دقیقا این شرایط چه بود؟ شرایطی که باعث شد شما ریاست دانشگاهی را بپذیرید که انتقادهای فراوانی به آن وجود داشت.

یک جمع ۵۰-۴۰ نفره از استادهای قدیمی‌تر دانشگاه که من هم در آن حضور داشتم، وقتی در سال ۹۲ آقای روحانی برنده انتخابات شد، جمع شدند و گفتند می‌خواهیم فکری برای این دانشگاه کنیم. این که برنامه این دانشگاه چه باید باشد و چه تغییراتی بکند و به وزارت علوم نتیجه را پیشنهاد دهند. مبتکر این جلسات استادهای دانشکده اقتصاد علامه بودند. جلسات در خانه اندیشمندان برگزار می‌شد. بعد از چندین جلسه برنامه‌ای تهیه شد که با توجه به سابقه نویسندگی‌ام در رسانه‌های مختلف، مسئولیت نوشتن آن هم به عهده من بود. از جایی دوستان پیشنهاد دادند که وارد مصداق بشویم که من مخالفت کردم و گفتم نمی‌شود به وزیر جدید مصداق تحمیل کرد، چون اگر این فرد را انتخاب کند، بعدا ممکن است آن فرد پاسخگو نباشد و اگر انتخاب نکند ممکن است در مقابل ما قرار بگیرد، ولی دوستان اصرار کردند که هر کدام از اعضا گزینه‌های انتخابی‌اش را پیشنهاد دهند و درنهایت یک رأی‌گیری صورت گیرد. من نظری ندادم، ولی یکی از استادان پیشکسوت که از بنیانگذاران این دانشگاه است، گفت حالا اسم ایشان را هم بنویسیم که درنهایت رأی‌گیری شد و من با فاصله نسبت به نفر دوم، رأی اول شدم. بنا بر این شد که سه نفر نخست این رأی‌گیری به آقای دکتر توفیقی (سرپرست وقت وزارت علوم) بدون ذکر تعداد آرا معرفی شوند. با وجود این که من رأی اول بودم، پیشنهاد شد به ترتیب حروف الفبا این سه نفر معرفی شوند. پس از آن آقای دکتر توفیقی از من برنامه گرفتند و نیم‌ساعتی حرف زدیم. فردای آن روز گفتند که تصمیم خود را گرفته‌اند. من به ایشان پیشنهاد دادم بررسی بیشتری کنند، ولی ایشان اصرار داشتند.

• با دو نفر دیگر اصلا صحبت نکردند؟

با یکی از آنها صحبت کردند، ولی نفر دیگر گویا شرایط خاص را نداشتند. خلاصه به من گفتند که تنها گزینه هستی. فرازوفرودهایی رخ داد تا این که ۱۱ شهریور ساعت ۱۱ شب بالاخره حکم سرپرستی را به من دادند که یکی از مسئولان دفتر ایشان که با من دوست بود، گفت آقا این حکم را بگیر برو، دیگر هم صحبت نکن. من نمی‌گویم که آن‌موقع دوست نداشتم. آن موقع من عزمم را جزم کردم و گفتم چندسال زندگی را تعطیل می‌کنم و باید این دانشگاه را بسازم. با علاقه هم آمدم. الان دیگر زیاد علاقه ندارم، ولی آن اوایل با علاقه آمدم، گرچه جزیی از برنامه‌ریزی زندگی من نبود.

• قبل از سال ۹۲ شما در دانشگاه علامه مشغول بودید و این پیش‌زمینه و آن اتفاقاتی که در آن هشت‌سال افتاد هم زمینه و علاقه مدیریت دانشگاه را در شما ایجاد کرده بود.

بله، با خودم فکر می‌کردم این ماجرا یعنی ساخت دانشگاه از جایی ممکن است زمینه تخریب شخصیت من را ایجاد کند، ولی پیه آن را از همان اول به تن خود مالیدم و گفتم عیبی ندارد و ساختن دانشگاه به قربانی‌شدن من می‌ارزد.

• فکر می‌کنید در این چهار سالی که گذشته به برنامه مدنظر خود رسیدید؟

من به آقای دکتر توفیقی برنامه‌ای داده بودم که ۹۰درصد آن اجرایی شده است. به‌عنوان مثال به ایشان گفته بودم در این دانشگاه پنج دانشکده جدید درست شده است که هیچ چیز ندارند. یک ماه قبل از آمدن من، روی کاغذ پنج دانشکده به‌وجود آمده بود که با دانشکده ارتباطات تعدادشان به ۶ دانشکده می‌رسید که هیچ چیزی نداشتند؛ نه ساختمان، نه هیأت علمی و نه کارمند. من نوشته بودم که سه مورد را با ساختمان مجزا، هیأت‌علمی متناسب و تشکیلات راه‌اندازی خواهم کرد و برای دو مورد هم شرایط اولیه را فراهم خواهم کرد که این کار را کردم. نوشتم فضای خوابگاهی را تقریبا به سطح استاندارد صندوق رفاه می‌رسانم که رساندم. نسبت استاد به دانشجو را از رتبه‌های پایین دانشگاه‌های کشور به رتبه‌های اول می‌رسانم که این کار را کردم.

• الان این نسبت یک به چهارده است؟

در روزانه یک به شانزده هستیم و در کل دانشگاه یک به بیست‌وشش، درحالی که زمانی که ریاست را تحویل گرفتم نسبت در کل دانشگاه یک به چهل‌وچهار بود.

• با کم کردن دانشجویان؟

دانشجویان پولی یعنی نوبت دوم و پردیسی را کم و بعد هم نزدیک به ۱۶۰ استاد از طریق فراخوان جذب کردیم که همه سه بار کنترل و آزمون علمی شدند. هرم اعضای هیأت‌علمی هم اصلاح شد و الان حدود نیمی از استادان ما دانشیار هستند. ما گفته بودیم ارتباط پژوهشی با دستگاه‌های اجرایی را بالا می‌بریم، ما از ۳۰۰میلیون تومان قرارداد با دستگاه‌های اجرایی در حوزه پژوهش به ۱۰ میلیارد تومان رسیدیم؛ یعنی رشد ۳۳ برابری داشته‌ایم. گفتیم فضای بین‌المللی را در دانشگاه راه می‌اندازیم و دانشگاهی که اصلا امور بین‌الملل نداشت، امروز به یکی از نمونه‌های کشوری در فعالیت‌های بین‌المللی تبدیل شده است و تا مهر سال آینده در نخستین دوره‌های مشترک با دانشگاه‌های معتبر خارجی دانشجو خواهد پذیرفت. گفتیم که فضای فرهنگی دانشگاه را باز می‌کنیم که نسبت به دیگر دانشگاه‌ها این کار را با موفقیت انجام دادیم. پیش از آن تشکلی که نگاهی مخالف دولت داشته باشد، در دانشگاه علامه وجود نداشت، اما امروز چهار تشکل با دیدگاه‌های کاملا متفاوت در دانشگاه وجود دارد که هر کدام برنامه‌های زیادی اجرا کرده‌اند. یکی از همین تشکل‌ها به من انتقاد داشت که دانشگاه مجوز کافی برای اجرای برنامه‌ها نمی‌دهد و من با آمار نشان دادم که همین تشکل منتقد ۶۵درصد از کل برنامه‌های دانشگاه را در طول یک‌سال گذشته برگزار کرده است؛ ۹۳درصد از تقاضاهایی که به هیأت نظارت داده است، عینا با موافقت روبه‌رو شده و در ۶درصد باقی‌مانده هم با اصلاحات موافقت شده است.

البته در مجموع هنوز فضا آنچنان که باید مطلوب نیست، ولی شرایط در این زمینه‌ها بسیار بهتر شده است. الان دانشگاه علامه از سطوح پایین رده‌بندی‌ها به سطح یک رسیده و جزو دانشگاه‌های برتر است. در عرصه بین‌الملل در بسیاری از کشورها به علامه به‌عنوان یک دانشگاه ممتاز نگاه می‌کنند. ما جزو بنیانگذاران اصلی اتحادیه دانشگاهی جاده ابریشم هستیم که دفتر آن در سئول کره جنوبی است.

• ولی همچنان رتبه دانشگاه علامه در رنکینگ‌های بین‌المللی خوب نیست.

ما در رنکینگ تایمز اصلا شناخته نمی‌شدیم، اما پس از ثبت اطلاعات هم اکنون در این رتبه‌بندی جای داریم. بله، وضع ما در رنکینگ‌ها چندان خوب نیست ولی در بعضی جاها مثل لایدن و... سه چهار هزار پله رشد کرده‌ایم.

• اما هنوز بعضی انتقادات به شما به جاست. یکی از انتقادات به دوره مدیریت و شخص شما این است که پس از تصدی ریاست دانشگاه محافظه‌کار شده و تغییر مشی داده‌اید. گفته می‌شود کسی که در وزارت ارشاد دولت آقای خاتمی مسئولیت داشته، بعد از آمدن به سمت ریاست دانشگاه علامه از مشی اصلاح‌طلبانه فاصله گرفته است. آقای سلیمی، محافظه‌کار شده‌اید؟

این یک کلی‌گویی است که بارها شنیده شده است. چه شواهدی برای محافظه‌کاری من دارید؟ مثلا چه کاری باید انجام می‌شد که من انجام ندادم و براساس آن چنین نتیجه‌ای گرفته می‌شود؟

• مثلا درباره بازگشت دانشجویان منتقد و ستاره‌دار به علامه؛ اطلاعات ما نشان می‌دهد همه دانشجویانی که در زمان آقای شریعتی اخراج شدند، به دانشگاه برنگشته‌اند.

همه دانشجویان به دانشگاه برگشته‌اند. دو نفر هستند که برنگشته‌اند و حل مشکل آنها از طریق دانشگاه ممکن نبود. ما مشکل ۸۷ دانشجو را حل کردیم و تنها دو سه نفر را توانستیم که همه می‌دانند مشکل‌شان جای دیگری است.

• بحث اساتید هم در این بین مطرح است. دقیقا چه تعداد استاد به دانشگاه برگشتند؟

۲۹ نفر.

• از ۳۵ نفر؟

-خیر، سی و دو سه نفر بودند. سه نفر برنگشتند؛ آقای پیران که نه تقاضا دادند و نه امکان برگشت ایشان وجود داشت، چون استادیار بودند و محمل قانونی‌اش از لحاظ علمی وجود نداشت.

• یعنی چی محمل قانونی؟

یعنی به دلیل نگرفتن پایه‌های سالیانه، محمل قانونی برگشتن به دانشگاه را نداشته‌اند. این‌طور نیست که من بگویم فلانی پس از بازنشستگی به دانشگاه برگردد و سازمان بازنشستگی هم قبول کند که برگردد. نفر بعد آقای دکتر نمک‌دوست است که مربی بودند و برای همین برای بازگشت به دانشگاه باید مصاحبه ورودی می‌دادند؛ ایشان آمدند و گفتند به هیچ سوالی جواب نمی‌دهند، می‌خواهید برگردانید، می‌خواهید برنگردانید و جلسه را ترک کردند.

• آقای توفیق و خانم احمدنیا چی؟

آقای توفیق هیچ‌گاه استاد دانشگاه ما نبوده‌اند که اخراج شوند و چنین چیزی صحت ندارد. در گذشته به‌عنوان حق‌التدریس در دانشگاه علامه حضور داشته‌اند و گروه اخیرا برای ایشان درس نگذاشته است، من هم گفته‌ام هروقت گروه برای‌شان درس گذاشتند، منعی برای حضور در دانشگاه ندارند. خانم دکتر احمدنیا بازگشته‌اند و عضو گروه هستند و سال گذشته ارتقا گرفته و دانشیار نیز شده‌اند. چه کسی می‌گوید که برنگشته‌اند؟

• خلاصه صحبت شما این است که دانشگاه دستورالعمل‌های مختص به خود را دارد و افراد یعنی دانشجو و استاد، برای بازگشت به دانشگاه باید براساس این دستورالعمل‌ها عمل کنند.

بله، این قوانین وزارت علوم است. به هر شکل در دانشگاه هیأت اجرایی جذب وجود دارد که صاحب صلاحیت است و وقتی کسی می‌گوید من هیچ کدام‌تان را قبول ندارم و به سوالات‌تان پاسخ نمی‌دهم، طبیعی است که این هیأت رأی به بازگشت ندهد.

• گفتید سه نفر برنگشتند.

نه همین دو نفر برنگشتند. آقای دکتر میرزایی از دانشکده اقتصاد هم بودند که الان برگشته و معاون شهردار تهران هم هستند.

• یک بحث دیگر هم این بود که تعدادی از این اساتید به صورت حق‌التدریسی به دانشگاه برگشتند، یعنی افرادی که قبلا عضو هیأت‌علمی بودند، الان به صورت حق‌التدریس در دانشگاه مشغولند که شرایط ناپایداری دارد. این طور است؟

نه همه کسانی که برگشته‌اند، هیأت‌علمی هستند، البته مطابق قانون استاد تمام دانشگاه اگر مطابق قوانین بازنشسته شود، در صورت نیاز دانشگاه می‌تواند در قالب قرارداد مشاوره به کار رفته شود، یعنی هم حقوق بازنشستگی بگیرد و هم حق مشاوره از دانشگاه و این موضوع ارتباطی با مسأله استادان بازگشت از بازنشستگی ندارد. اما شما بپرسید در کدام دانشگاه کشور این تعداد اعضای بازنشسته‌شده به دانشگاه برگشته‌اند؟ این که می‌گویید انتظارات برآورده نشده، دیگر یک رئیس دانشگاه به قول شما اصلاح‌طلب چه کاری باید انجام بدهد؟ بیشتر از این که ۹۵درصد دانشجویان دچار مشکل را برگرداند؟ تقریبا ۹۸درصد استادان دچار مشکل را برگرداند.

• یعنی دقیقا چند دانشجوی ستاره‌دار به علامه برگشتند؟

۸۵نفر.

• رئیس دانشکده ادبیات پیش از این گفت‌وگویی کرده و گفته بودند که شما را فرد معتدلی می‌دانند، نه اصلاح‌طلب و گفته بودند که نباید انتظارات را دیکالی از شما داشت.

ایشان حتما درست گفته است. اما شما فرض کنید که یک اصلاح‌طلب تندرو ریاست دانشگاه را برعهده می‌گرفت، آیا بیشتر از این می‌توانست در فضای موجود کار انجام دهد؟ دیگر چه کاری باید انجام می‌شد که می‌گویند انتظارات برآورده نشده است، آن هم در فضایی که دانشگاه‌های کشور پول ندارند و فشار سیاسی و مسائل داخلی‌شان زیاد است. در وضعیتی که دانشگاه علامه ابتدایی‌ترین امکانات یعنی خوابگاه و درمانگاه و... را نداشت، شما بخواهید همه اینها را درست کنید، استادان و دانشجویان اخراجی را برگردانید و...، بیشتر از این می‌توانید کار کنید؟ ما ۵۰هزار مترمربع ساختمان ساختیم، ۱۶۰ استاد جدید با کیفیت بالا جذب کردیم، پروژه‌های پژوهشی را به ۳۳ برابر رساندیم، به لحاظ بین‌الملل در صدر دانشگاه‌های کشور قرار گرفتیم و تقریبا تمام استادانی که نامتعارف بازنشسته‌شده بودند را به دانشگاه برگردانیدیم، دانشجوها را هم برگردانیدیم و فضای علمی دانشگاه را هم به سطح اول کشور رساندیم. بیشتر از این می‌شد در دانشگاهی که نه دولت به آن پول داده، نه چیز دیگر، عمل کرد؟

• پس شما این بحث محافظه‌کاری را قویا رد می‌کنید؟

تکرار این سوال از طرف شما نشان‌دهنده ذهنیت پیشداورانه شماست. اگر یک نفر محافظه‌کار نبود، چه کاری انجام می‌داد که من انجام ندادم؟

• شما در سال ۹۴ از وزارت علوم خواستید فضای دانشگاه را باز نگه دارد تا نشاط به دانشگاه‌ها بازگردد. فکر می‌کنید تا چه میزان این اتفاق رخ داده و فضای امنیتی دانشگاه‌ها تغییر کرده است؟

بخشی از فضای امنیتی دانشگاه‌ها در حوزه اختیارات ریاست دانشگاه است که آن بخش کاملا از بین رفته است، یعنی این که رئیس دانشگاه به دنبال بهانه‌های امنیتی بگردد تا برای استادان، دانشجویان یا کارمندان ایجاد مشکل کند، این موضوع کاملا از بین رفته و حتی می‌توان گفت حالت معکوس گرفته است.

• اتفاقی که در زمان ریاست آقای شریعتی در علامه خیلی زیاد می‌افتاد.

من ایشان را قضاوت نمی‌کنم. ما تمام تلاش خود را می‌کنیم که اگر دانشجویی خطایی در حوزه سیاسی- امنیتی انجام دهد، آن را حتی‌المقدور از فضای سیاسی-امنیتی خارج کنیم، بنابراین مدیریت دانشگاه و دانشکده‌ها، حراست دانشگاه و... اصلا به دنبال امنیتی کردن دانشگاه نیستند، ولی فضاهایی در حوزه‌های امنیتی در کل کشور وجود دارد. مثلا وقتی تشنجاتی در کل کشور رخ می‌دهد، فضایی امنیتی برای کنترل وضع بروز می‌کند که در اختیار ما نیست، ولی ما تلاش می‌کنیم آن فضا به دانشگاه کشیده نشود و از آن دور بمانیم.

• بله و این اتفاقات دامن دانشگاه را هم می‌گیرد. مثلا در اعتراضات اخیر مسئولان اعلام کردند که برای پیشگیری، تعدادی از دانشجویان را بازداشت کردند.

این دیگر دست ما نیست، ولی ما باز این وظیفه و رسالت را در خود دیدیم، نه فقط ما بلکه کل دانشگاه‌های کشور که اگر دانشجویی دچار مشکلی شد، کمک کنیم. ما نمی‌خواهیم اگر کسی جرمی مرتکب شده آن جرم نادیده گرفته شود؛ کسی که جرمی مرتکب شده، حتما باید تاوان خطای خود را بدهد، ولی سعی می‌کنیم اگر در ساحت دانشجویی قرار دارد، این ساحت دانشجویی برای او دارای امتیازات اجتماعی باشد.

• در همین اعتراضات اخیر که تعدادی از دانشجویان بازداشت شدند، گویا ابتدا تعدادی از دانشجویان علامه بازداشت شدند و پس از آن یک‌سری دانشجو با شما درباره دانشجویان بازداشتی جلسه داشتند و بلافاصله بعد خودشان هم بازداشت شدند.

دانشجویان با من جلسه نداشتند. به من گفتند که حدود ۱۵ دانشجو پایین ساختمان ایستاده‌اند، گفتند یکی از هم‌کلاس‌های‌شان بازداشت شده و خواهان آزادی این دانشجو هستند. مسئولان حراستی و امنیتی هم به من توصیه می‌کردند که شما به هیچ‌وجه با این دانشجویان دیدار نکنید، چون به شما اتهام خواهند زد. با این حال، من به احترام دانشجویان پایین رفتم و در بین آنها حدود نیم‌ساعت با هم سخن گفتیم. گفتم من با وجود این که وظیفه یک رئیس دانشگاه نیست که اگر دانشجویی بیرون از دانشگاه مسأله‌دار شود، پیگیری کند، اما به‌عنوان یک انسان و براساس اصول اخلاقی خودم احساس وظیفه می‌کنم و پیگیری خواهم کرد. بعد که این دانشجویان از دانشگاه خارج و بازداشت می‌شوند و از آن به بعد نیمی از توان اجرایی دانشگاه ما تمام زندگی خود را برای پیگیری آزادی آنها گذاشت، ولی بعد از تمام این تلاش‌ها، باز می‌گویند شما حقوق دیگران را ضایع کرده‌اید. یعنی کسانی به دلیل دیگری، توسط مجاری دیگری و به دلیل فعالیت‌های دیگری، بازداشت می‌شوند و شما می‌روید از اعتبار خود برای آزادی آنها مایه می‌گذارید و بعد باز اتهام می‌شوید.

• یعنی شخصا برای آزادی دانشجویان بازداشتی با نهادهای امنیتی وارد مذاکره مستقیم شدید؟

بله

• چه تعداد دانشجو از دانشگاه شما در این مدت بازداشت شدند؟

کلا ۱۴ نفر بودند. حدود هشت نفر از دانشجویان بازداشتی علامه همان شب نخست آزاد شدند که خودروهای حراست دانشگاه علامه رفت و پس از آزادی، این دانشجویان را به خانه‌ها و خوابگاه‌های‌شان رساند. حدود چهار نفر هم دو سه روز بعد و مابقی هم حدود پنج روز پس از بازداشت آزاد شدند. تنها دانشگاهی بودیم که پیگیری‌های‌مان در این سطح به نتیجه رسید و باز هم اتهام می‌شنویم. از دانشگاه‌های دیگر به ما زنگ می‌زدند که شما چه روندی را برای آزادی دانشجویان پی‌گرفتید.

• دانشگاه تهران هم البته خوب پیگیری کرد.

ولی هنوز هم دانشجوی بازداشتی دارد.

• شما درباره احکام انضباطی دانشجویان حرف زدید که در دوره شما هیچ حکم سیاسی صادر نشده است. واقعا حتی یک حکم سیاسی هم نداشتید؟

نه نبوده است.

• احکام انضباطی بیشتر در چه مواردی بوده است؟

۹۵درصد احکام مربوط به تقلبات امتحانی است و این به نظر من خوب نیست و به همان اندازه تخلفات سیاسی و اخلاقی بد است. ما یک کارگروه را در مرکز مشاوره مامور کردیم که پیگیری کند تا بتوانیم با این مسأله مقابله کنیم.

• تعداد این احکام چقدر است؟

تعدادش را من حضور ذهن ندارم، چون رئیس دانشگاه عضو کمیته بدوی نیست و تعدادش را می‌توانیم بپرسیم. معاون دانشجویی، آقای دکتر سلیمی بجستانی می‌تواند آمار دقیقی به شما بدهد. ۵درصد احکام هم مسائل اخلاقی است.

• مثلا مباحث حجاب؟

حجاب کمتر هست، ولی مباحث اخلاقی دیگری وجود دارد که قابل بازگویی نیست.

• در زمان ریاست قبل بحث تفکیک جنسیتی بسیار حاشیه‌برانگیز شد. دانشگاه علامه به‌عنوان دانشگاه نمونه برای اجرای طرح تفکیک جنسیتی انتخاب شده بود. الان وضع چطور است؟

ما الان تفکیک جنسیتی نداریم.

• در هیچ درسی؟

الان فقط درس‌های معارف اسلامی تفکیک دارند.

• گویا چند نفر از استادان دانشکده علوم اجتماعی تحقیقی انجام دادند که نشان می‌داد این تفکیک نتایج منفی زیادی داشت. تأثیرات این تفکیک دقیقا چه بود؟

نتایج نظرسنجی چه کمی و چه کیفی نشان می‌دهد حدود ۷۰درصد از استادان و دانشجویان با تفکیک جنسیتی مخالفند و معتقدند تأثیری روی مباحث علمی و اخلاقی آنها ندارد و حتی ممکن است نگاه جنسیتی و جنسی به جنس مخالف را تشدید کند. به اصطلاح حدود ۱۳-۱۲درصد موافق این ماجرا بودند.

• این نظرسنجی از چه تعدادی انجام شده بود؟

گمان می‌کنم جامعه آماری حدود هزار نفر بود و البته با بسیاری از استادان هم گفت‌وگوی کیفی داشتند و مسئول این پژوهش آقای دکتر انتظاری بودند که یکی از استادان متدین و ارزشی دانشگاه نیز محسوب می‌شوند. این پژوهش نشان می‌داد اکثریت جامعه آماری مخالف طرح تفکیک جنسیتی هستند و معتقدند نباید این تفکیک انجام شود.

• رابطه شهرداری تهران با دانشگاه علامه طباطبایی در دوران مدیریت سابق بسیار سوال‌برانگیز بود و گویا به دلیل همین رابطه افرادی هم عضو هیأت‌علمی دانشگاه شدند.

اصلا این‌طور نیست، حتی یک نفر عضو هیأت‌علمی هم توسط آقای قالیباف، دوستان و همکاران‌شان پیشنهاد نشده است که بخواهد این اتفاق بیفتد.

• ولی شهرداری به پروژه‌های دانشگاه علامه کمک کرده است؟

بله، خیلی کمک کرده است.

• چرا؟

کمک به دانشگاه‌ها توسط شهرداری‌ها اتفاق غیرمعمولی نیست و دانشگاه علامه تعامل خوبی با سازمان‌های دولتی دارد.

• مثلا یکی از اعضای سابق شورای شهر تهران، عضو هیأت‌علمی دانشگاه علامه است.

آقای دبیر عضو شورای شهر بودند و از زمان آقای شریعتی عضو هیأت‌علمی دانشگاه هستند.

• بله منظور این است که از همان زمان عضو هیأت‌علمی دانشگاه علامه شد.

ایشان خیلی از دانشگاه حمایت کردند، همان‌طور که تمامی اعضای هیأت‌علمی دانشگاه از تمامی ظرفیت‌های قانونی خود برای کمک به دانشگاه‌شان استفاده می‌کنند.

• شما جایی از مخالفت خود با پولی‌سازی آموزش عالی سخن گفته بودید. درباره این بحث، دانشگاه علامه چه وضعیتی دارد و قرار است چه اتفاقی بیفتد. خیلی‌ها معتقدند همین بالا بردن ظرفیت پردیس‌ها خودش یک نوع پولی‌سازی است.

ما که ظرفیت پردیس‌مان نصف شده است.

• شما گفته بودید که می‌خواهید شبانه را حذف و پردیس‌ها را زیاد کنید. این در یکی از گفت‌وگوی‌های آخر شما هست.

شاید به اشتباه چنین مطلبی از قول بنده نقل و منتشر شده است.

• شهریه شبانه در دانشگاه علامه بیشتر از بقیه دانشگاه‌ها هم هست. این طور نیست؟

اصلا این‌طور نیست. من موقعی که آمدم ۲هزار دانشجوی پردیس داشتیم و الان یک‌هزار و ۲۰۰ دانشجوی پردیسی داریم. شهریه‌ها هم در سایت دانشگاه به صورت شفاف اعلام شده است. شهریه‌های دانشگاه علامه در دوره شبانه به نسبت بعضی دانشگاه‌های تهران نصف است. چیزی که در دانشگاه ما بالاتر از جاهای دیگر است، جریمه‌هاست، یعنی کسی که درسش را به‌موقع تمام نمی‌کند، جریمه می‌شود و جریمه‌های دانشگاه علامه به نسبت دیگر دانشگاه‌ها خیلی بالاتر است که قصد داریم آن را هم در هیأت امنا مطرح کنیم که اگر ممکن باشد کاهش دهیم.

• اخیرا بحث دانشجویان ستاره‌دار مطرح شده است. از این دانشجویان، چه تعداد مربوط به علامه است؟

زمانی که آقای دکتر توفیقی به وزارت علوم آمدند برای دانشجویان با مشکلات سیاسی-امنیتی یک راه‌حل پیدا کردند. گفتند این دانشجویان را به دانشگاه‌ها می‌فرستند و همه دانشگاه‌ها موظفند از این دانشجویان تعهدی بگیرند مبنی بر این که دیگر جرایم سابق را مرتکب نمی‌شوند تا به دانشگاه برگردند و دانشجویان ما که به تحصیل برگشته‌اند، همه از این فرآیند استفاده کرده‌اند.

• بحث مربوط به امسال است. امسال هم تعدادی از دانشجویان از تحصیل محروم شدند یا این که برای تحصیل از آنها تعهد گرفته شد.

فقط سه دانشجوی ما مشکل دارند که موارد خاص محسوب می‌شوند، ولی در دوره جدید دانشجوی محروم از تحصیل نداریم. امسال هم دانشجویانی داشتیم که مشمول تعهد بودند، ولی این که فردی قبول شده باشد و اجازه تحصیل به او داده نشده باشد، نداشته‌ایم. البته هر کسی که از طرف سازمان سنجش به ما معرفی شود، مکلف به ثبت‌نام هستیم و از این حیث مسأله منع تحصیل چنین دانشجویانی از اساس در صلاحیت دانشگاه‌ها نیست.

• منظور ما امسال است. در دانشگاه علامه امسال از چند نفر تعهد گرفته شد؟

همان‌طور که گفتم مشمول تعهد داشته‌ایم، ولی همه کسانی که از سازمان سنجش به ما معرفی شده باشند، ثبت‌نام کرده‌اند.

نتایج نظرسنجی در دانشگاه علامه چه کمّی و چه کیفی، نشان می‌دهد که حدود ۷۰ درصد از استادان و دانشجویان با تفکیک جنسیتی مخالفند و معتقدند که تاثیری روی مباحث علمی و اخلاقی آنها ندارد و حتی ممکن است نگاه جنسیتی و جنسی به جنس مخالف را تشدید کند. به اصطلاح حدود ۱۲-۱۳ درصد موافق این ماجرا بودند

در طول ۴ سال و ۴ ماه گذشته هیچ دانشجویی در دانشگاه علامه به دلایل سیاسی به کمیته انضباطی احضار نشده است

دانشگاه علامه در این دو سه ساله در بحث برگزاری کرسی‌های آزاداندیشی که اصلا وضعیت آن مطلوب و رضایتمندانه نیست، رتبه اول را داشته است